

som det er muligt, efterat Rigsdagen har afgivet en Deel af sin nuværende Myndighed, den nuværende Tilstand vedligeholdt, indtil den i Forsatningsudkastet tilsigtede Ordning kan indtræde, saa, naar man ikke udtrykkelig vil forudsætte, at der vil ske Bestræbelser fra Regeringens Side, for at det Paataenkte ikke skal opnaaes, seer jeg ikke, hvorledes endeel af de Indvendinger, der ere gjorte, kunne have nogen særdeles Bægt. Den Bemærkning, jeg her gjorde med Hensyn til Regnskabsretten og til Fællesrepræsentationens Medvirkning med Hensyn til Statsregnskabet's Approbation, gjælder ogsaa med Hensyn til den midlertidige Bestemmelse under Nr. 7; thi i det Dieblit, at Grundlovsforandringen er traadt i Kraft, kunne vi ikke her votere over Udgifter, som vedrøre Fællesanliggenderne, og Repræsentationen for Heelstaten kan ikke umiddelbart træde sammen, saa det kan vel være, at der indtræder et Tidspunkt, hvor der maa afholdes fælles Udgifter, uden at Fællesrepræsentationen endnu har kunnet komme til at virke paa den normale Maade til deres Bevilling. I disse Henseender maa jeg derfor tilstaae, at jeg ikke nærer nogen Betænkelighed med Hensyn til det foreliggende Udkast. Den eneste Betænkelighed af væsentlig Bægt, jeg for mit Bedkommende har, er den fassatte Censur, med Hensyn til hvilken jeg vil gjøre opmærksom paa et Punkt, der forekommer mig ikke at være kommen frem under Forhandlingerne. Naar man nemlig har villet forsvare en Censur derved, at Eiendommene skulde sikkes derved, at de, der vare i Besiddelse af den største Deel deraf, vare dem, der kom til at vælge, saa maa jeg bemærke, at det forekommer mig, at det er en meget uheldig Maade at sikke Eiendomsbesidderne paa et indskrænket Valgretten; jeg vil ikke tale om, at det kun er til et ringe Antal af alle Eiendomsbesidderne, den indskrænkes; men at indskrænke den saa meget, at ingenlunde Halvdelen af Eiendommene ere repræsenterede, dette er for meget; det forekommer mig, at, naar man ved en Censur vil sikke Eiendomsbesidderne og Eiendomsforholdene, saa gaaer det ikke vel an at sætte denne Censur høiere, end at indenfor den falder idetmindste Halvdelen af Eiendommen, og naar dette her var blevet

overholdt, saa troer jeg, at man vilde være kommen til et Resultat, som vilde have været ønskeligt i alle Henseender. Jeg kan imidlertid ikke nægte, at jeg, efter nøiagtigt at have overveiet, hvad der efter min Anskuelse indeholdtes i den Adresse, som Rigsdagen indgav isfor, som Begrænsning for det Minimum af Fordringer, vi vilde stille, ikke kan trøste mig til at sige, at disse Fordringer ikke ere blevne opfyldte.

J. N. Hansen: Jeg havde ikke ventet atter at skulle tage Ordet, og jeg tager det ogsaa kun for at henvise til, hvad jeg tidligere troer tilstrækkeligt at have godtgjort, at en Regnskabsret vel er stillet i Udsigt, men at vi jo, forsaavidt man nu giver sit Samtykke til Grundlovsforandringens Strafftræden, ligesom strax give Afkald paa den Myndighed i finansielle Anliggender, som Repræsentationen hidtil har havt. Der bliver altsaa et tomt Rum, naar man strax giver Afkald paa Folkerepræsentationens Ret med Hensyn til den endelige Ordning af Statsregnskaberne, og overgiver det Hele til Kongen, til Regeringen. Man siger: der skal siden komme en Regnskabsret; men jeg har tilladt mig som Exempel at henvise til, hvorvidt de Løfter, der ere givne i Grundloven, endnu til denne Dag ere blevne opfyldte, at det er saa langt fra, at dette er skeet, at man ligesom finder sig selv overbevist om, at jo flere Aar, der ere gaaede hen, inden der er gjort noget Skridt til at opfylde dem, desto længere synes man at være kommen bort fra at tænke paa en Opfyldelse af dem. Naar det er givet, og naar man holder sig til, hvad Ordføreren for Adressen dengang meget rigtig gjorde opmærksom paa, nemlig, at naar man havde en Ret, skulde man holde paa den, fordi det havde viist sig, at denne Slags Rettigheder aldrig vilde findes betimelig under en jevn og rolig Udvikling — hvilket virkelig ogsaa er min Mening, da Erfaringen har viist, at vi ikke under en ligesom, aldeles jevn og rolig Udvikling, have faaet disse Rettigheder, — saa vilde Fællesrepræsentationen, naar vi nu gav Afkald paa dem, uden at have overdraget dem til denne, ikke under en jevn og rolig Udvikling lettelig faae Magthaverne